

оставила Самуила въ домъ-тъ Божій подъ покровительство-то на первосвященника, който го воспитвалъ и училъ на Законъ Божій. Анна всякъ годинъ доходила въ Силомъ на праздникъ и приносила на сына си новъ дрехъ. За неѣ было голѣмо утѣшеніе да слуша отъ всѣкого, че сынъ ѣ былъ прилеженъ, послушливъ, богобоязливъ; тя видѣла, че сынъ ѣ ся укрѣпява тѣломъ и духомъ. Анна, подирь това, добыла още три сына и двѣ дѣщери.

ГЛАВА ІІІ.

Самуилъ.

Самуилъ, като былъ още отрокъ, всякога спалъ въ Скуинѣ Свидѣнія. Первосвященника-тъ Илій спалъ недалече отъ него мѣсто, въ особѣ стаѣ. Веднажъ, нощемъ, Самуилъ чулъ гласъ, който выкалъ: „Самуиле! Самуиле!“ Понеже мыслилъ, че го выка первосвященника-тъ, Самуилъ встанѣлъ, потекѣлъ до него и казалъ: „тука сѣмъ! ты ли мя выка?“ Но Илій му отговорилъ: „азъ не сѣмъ тя выкалъ; иди, спи!“ Второй пѣтъ ся чулъ гласъ: „Самуиле! Самуиле!“ Отрока-тъ встанѣлъ, притекѣлъ до первосвященника и рекѣлъ: „Тукъ сѣмъ! ты ли мя повыка?—Нѣ сынокъ, азъ не сѣмъ тя выкалъ,“ отговорилъ Илій, „иди, спи.“ Самуилъ си легнѣлъ, но и третій пѣтъ му ся чулъ гласъ „зовѣщій. Самуиле! Самуиле!“—Той пакъ притекѣлъ до первосвященника, и рекѣлъ: „ты мя повыка, и азъ дойдохъ“. Тогава Илій разумѣлъ, че самъ Богъ зове отрока, и казалъ му: „иди, чадо, спи; и ако чуешъ още единъ пѣтъ гласъ, ты кажи: говори, Господи! рабъ твой слуша!“ Самуилъ ся върнѣлъ на постель-тъ си и заспалъ, но и четвъртый пѣтъ чулъ гласъ зовѣщій: „Самуиле! Самуиле!“ Тогава Самуилъ казалъ: „говори, Господи! рабъ твой слуша.“ Господъ му казалъ: „ще дойде день, въ който щѣ накажѣ Ілія и Сы-